

Tove Fergo (V):

Som vores ordfører sagde, hilser vi dette initiativ velkommen. Vi hilser også debatten om Retslægerådet velkommen.

Der er fløjet en del myter omkring Retslægerådet i den senere tid – måske også tidligere – og jeg synes, at det er utrolig vigtigt, at vi får underbygget nogle af de ting, og at vi får belyst, gennemdrøftet og analyseret: Hvordan er forholdet egentlig, og hvor meget vægt lægger man fra domstolens side på Retslægerådets afgørelser?

Det er jo sådan, at når en patient, der er blevet tvangsindlagt eller tvangstilbageholdt, klager over sin sag, bliver der klaget til en domstol, domstolen indhenter en udtalelse fra Retslægerådet for at få den faglige vurdering, og domstolen lægger så hovedvægten på Retslægerådets afgørelse. Det kunne være meget oplysende for os at få at vide: Hvor ofte beslutter domstolen sig for at træffe en anden afgørelse end den, der lægges op til i Retslægerådets udtalelser?

Jeg ved, at der er lavet nogle undersøgelser tidligere; det går helt tilbage til 1970'erne. Så jeg vil sådan set opfordre til – og jeg vil opfordre justitsministeren til – at der nu i forbindelse med lovarbejdet, men også i forbindelse med det møde, vi skal have med Retslægerådet, og hele den debat, vi nu har om Retslægerådet, bliver lavet en ny undersøgelse af forholdet mellem afgørelserne i retterne og Retslægerådets udtalelser. Er det rigtigt, hvad der siges, og hvad der påstås fra patienternes side, at domstolene altid følger Retslægerådets udtalelser, eller er der betydelig flere nuancer i det spørgsmål, end vi umiddelbart er blevet præsenteret for?

Jeg mener også, det er vigtigt at se på Retslægerådets forretningsorden. Det er sådan, at når Retslægerådet bliver bedt om at udtale sig i en sag, henvender Retslægerådet sig til den afdeling, til den overlæge, der bliver klaget over fra patientens side, og så kommer afdelingen med en udtalelse. Det er på baggrund af den udtalelse, Retslægerådet vurderer sagen. Det må være rimeligt, at den udtalelse, som afdelingens overlæge kommer med, bliver sendt til patienten til en kommentar, sådan at der er større gensidighed i den vurdering, der bliver lagt til grund allerede på retslægerådsniveau.

Det er måske en helt anden debat, men jeg synes alligevel, at jeg i dag vil gøre opmærksom på, at som almindelig borger – nu sidder jeg jo ikke som medlem af Retsudvalget, men som medlem af § 71-tilsynet – virker det egentlig

utrolig overraskende, at hvis en patient indhenter en udtalelse fra en ekspert til belysning af sin sag i retten, kan domstolen afvise den ekspertudtalelse med den begrundelse, at den er ensidigt indhentet.

Det giver mig anledning til at sige, at på den baggrund er det i endnu højere grad nødvendigt, at vi sikrer, at der overhovedet ikke kan være tvivl om, at Retslægerådet er uvildigt, for hvis man afskærer borgerne fra at indhente andre vurderinger, er det i allerhøjeste grad nødvendigt, at den instans, man så forhører sig hos, er fuldstændig fri for mistanke om at være inhabil eller være en del af det behandlende system.

Anne Baastrup (SF):

Jeg takker for de mange positive tilkendegivelser, der er kommet. Jeg er helt overvældet.

SF's centrale formål har været at sætte Retslægerådets funktion i det danske samfund på dagsordenen. Jeg kan forstå, at det er der opbakning til fra de forskellige partier, men at Enhedslisten tilsyneladende ikke rigtig kan finde ud af, hvad Enhedslisten mener. Det må så være Enhedslistens problem, og det vil jeg overlade til Enhedslisten selv.

Jeg vil godt understrege, at det ikke har været et ønske om at kritisere den faglighed og ansvarlighed, hvormed Retslægerådets enkelte medlemmer behandler sagerne. Det har været det overordnede projekt at sikre retssikkerheden. Det er et projekt, som vi kører løbende i forhold til alle andre offentlige organer. Her har vi et organ, der er fra 1909, et organ, som stort set ikke er ændret. Der er sket to lovændringer i 1935 og i 1961. I 1990 kom der en betænkning om ændring af forretningsordenen og et forslag til ændring af lovgivningen; men den er ikke lavet om.

Jeg er derfor glad for den opbakning, vi har fået, og jeg satser på, at det her lovforslag ikke går til vedtagelse, men går til beretning fra Retsudvalget med henblik på, at justitsministeren velvilligt nedsætter et udvalg med henblik på at få lavet de analyser, som fru Tove Fergo meget klart efterlyste. Jeg ser frem til en god debat i Retsudvalget.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg synes også, at det har været en god og spændende debat, som jeg gerne vil følge op med de oplysninger, jeg nu kan give til udvalget, som man måtte bede om, og med det møde, som vi skal have arrangeret med Retslægerådet.